

מיתתו שהוא יכנס לתוך אותה הפרוכת העליונה שבהיכל קודש הקודשים העליון, שלפנים מזו הפרוכת נכנסים רק הנשמות הטהורות והוא המקום הנקרא תחת כסא הכבוד ושם הוא גן עדן העליון ואין נכנסים לשם אלא רק הרשומים במדרגת היסוד מאחר שקודש קודשים הוא נקודת ציון שהוא מקום כניסת היסוד במלכות (רמ"ק), **וְהָכִי אֶתֶּחְוִי לַיהוָה, וְיִדְּיָה נָטַל בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְיִדְּיָה נָטַל בְּעֲלָמָא אַחֲרָא** וכך היה ראוי ליוסף הצדיק כי בזה נמצא שהוא נטל את שכרו הראוי לו בעולם הזה וכן הוא נטל את שכרו הראוי לו באותו העולם האחר והעליון כי בעולם הזה הוא זכה למלוכה מצד המלכות ובעולם העליון הוא זכה להיכנס לזו הפרוכת שמצד היסוד (רמ"ק)•

פנחס בקנאתו זכה בעולם הזה ובעולם הבא וזכה לשרת ככהן גדול **פְּנִיחָס זָכִי בְּהָאֵי עֲלָמָא, וְזָכָה בְּעֲלָמָא דְאַתִּי** והנה פנחס בקנאתו זכה בעולם הזה ובעולם הבא, **וְזָכָה לְקִיָּמָא יְתִיר מִכָּל אֵינֻן דְּנִפְקוּ מִמִּצְרִים** וכן הוא זכה עוד שהוא התקיים יותר מכל שאר אלו שיצאו ממצרים כי פנחס הוא אליהו והוא זכה לחיות י"ב דורות עד דור יהושפט מלך יהודה שאז הוא עלה בסערה השמימה [יט], **וְזָכָה לְכַהֲנָא עֲלָאָה, הוּא וְכָל בְּנֵי אֲבֹתָרִיהּ** וכן הוא עוד זכה לעלות אחרי מות אביו אל הכהונה הגדולה הוא וכל בניו אחריו וכל זה היה עד מעשה פלגש בגבעה שאז ניטלה מהם הכהונה על שהם

אור הרשב"י

[יט] והנה בסדר הדורות כתוב שיציאת מצרים היתה בשנת ב' אלפים תמ"ח ואליהו עלה בשנת ד' מ"ז והרי יוצא שאליהו היה חי יותר משש מאות שנה וכל זה הוא בגלל קנאתו.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

לא הוכיחו את בני ישראל וכפירש"י בשמואל א' ב, ל, עד שאח"כ בימי שלמה חזרה אליהם הכהונה מאחר שצדוק הכהן היה מזרע פנחס. **וְאִי תִימָא דְלֹא** (נ"א דְהָא) **זְכָה לְכַהֵנָּה עַד לֹא עָבַד עֹבְדָא דָא** ואמר רבי ייסא שאם תאמר כמו אלו שביארו שלא זכה פנחס לכהונה כלל קודם מעשה זמרי כי לפני כן אפילו הוא לא היה כהן הדיוט [כ]. **אֵין** (ס"א לֹא [כא]). **דְּהָא אֵינּוּן דְּאִמְרִי** (דְּלֹא [כב]) **דְּזָכָה קוּדָם. לֹאוּ הֵכִי** אלא אין הדבר כן כי אלו שאומרים שפנחס לא זכה קודם אל הכהונה אין הדבר כן כי באמת הוא היה כהן קודם לכן, **אֶלָּא בְּמֵאי אוֹקִימָנָא תַּחַת אֲשֶׁר קָנָא לֵאלֹהֵיו דְּמִשְׁמַע דְּבַגִּין עֹבְדָא דָא רַוּוּחַ פְּהוֹנָתָא, מַה דְּלֹא הָוָה קוּדָם** אלא במה נבאר את מש"כ 'והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת אשר קנא לאלהיו' שמשמע שבגלל מעשה קנאתו הוא זכה אל הכהונה ומה שלא היה קודם לכן שאז הוא היה רק לוי מאחר שאז ניתנה הכהונה רק לאהרן ולבניו שנמשחו עמו ולתולדותיהן שיולידו אחר משחתן אבל פנחס שנולד קודם ולא נמשח אז הוא לא בא לכלל הכהונה (רש"י שם).

כהן שהרג את הנפש פסול מהכהונה ומן הדין גם פנחס היה צריך להיפסל **תָּא חֲזִי, כָּל כֹּהֵן דְּקָטִיל נַפְשָׁא, פָּסִיל לִיה פְּהוֹנָתִיהָ לְעֶלְמִין** אלא בא וראה את ביאור הפסוק כי הנה כל כהן שהרג נפש הוא פסול

אור הרשב"י

[כ] כדאיתא בזבחים דף קא עמוד ב' דאמר רבי אלעא א"ר חנינא: לא נתכהן פינחס עד שהרגו לזמרי, דכתיב: והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם.

[כא] כן הוא הגירסה במק"מ ובניצוצי אורות.

[כב] כן הוא הגירסה בשאר דפוסים וכן גרס הרמ"ק ובניצוצות אורות.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

מִהִכְהוֹנָה לַעֲוֹלָמִים [כג]. **יְהֵא וְדָאִי פְסִיל הָהוּא דְרָגָא דִּילִיָּה לְגַבִּיָּה** כי הרי ודאי הוא פסל ופגם את מדרגת החסד שלו אצלו מאחר שבחסד אחוזים כל הכהנים ואילו הוא עשה מעשה היפך ממידת החסד. **וּפְנִחָם מִן דִּינָא פְסִיל לְכַהֲנָא הָוָה** והנה פנחס היה צריך להיפסל מן הדין מהכהונה מאחר שהוא הרג את זמרי במעשה קנאתו, **וּבְגִין דְּקִנְיָא לִיָּה לְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהוּא, אַצְטְרִידָּהוּ לִיַּחְסָא לִיָּה פְּחוּנְתָּ עֲלָמִין, לִיָּה, וְלִבְנוֹי אֲבִתְרִיָּה, לְדָרִי דָּרִין** אמנם מאחר שהוא קנא לקב"ה אז היה צריך לייחסו אל הכהונה לו ולבניו לדורי דורות שלא יאמרו שמאחר שהוא הרג בקנאתו את זמרי הוא פסול לכהונה כי לכן הפסוק בא לומר והיתה לו וגו' שבאמת הוא לא נפסל מאחר שהריגתו היתה לצורך הקנאה אל הקב"ה. **אָמַר רַבִּי יִצְחָק, תָּא חַיִּי, רָשִׁים הוּא פְּנִחָם לְעֵילָא, וְרָשִׁים הוּא לְתַתָּא** ואמר רבי יצחק בא וראה שהנה פנחס רשום למעלה וכן הוא רשום למטה, **עַד לָא יְפוּק לְעֵלְמָא דְהָא עִם אִינוּן דְּנִפְקוּ מִמִּצְרִים אֶתְמַנִּי** דהיינו שהוא רשום למעלה עוד בטרם שהוא יצא אל העולם הזה והוא נרשם מצד מעלת נשמתו ומה שהוא נרשם למטה הוא בגלל שהוא היה נמנה עם אותם אלו שיצאו ממצרים כי אפילו שביציאת מצרים הוא לא היה בן עשרים שלכן הוא לא היה במנין מכל מקום הוא נמנה עימם מצד חשיבותו [כד]

(רמ"ק).

אור הרשב"י

[כג] כדאיתא בברכות דף לב עמוד ב' אמר רבי יוחנן: כל כהן שהרג את הנפש לא ישא את כפיו, שנאמר ידיכם רמים מלאו.

[כד] והמק"מ ביאר שהוא היה רשום עם יוצאי מצרים מצד מעלת נשמתו שהרי מבואר בשעה"ג הקדמה יא שכל הנשמות שיצאו

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

פנחס זכה שלא שלט בו מלאך המות והאריך ימים

רַבִּי אֱלֶעָזָר וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חִיָּיא, הָווּ אֲזִילִי בְּמִדְבָּרָא

רבי אלעזר ורבי יוסי ורבי חייא היו הולכים במדבר בכדי להשתתף עם צער גלות

השכינה ולתקנה ע"י לימוד תורתם במדבר, **אָמַר רַבִּי יוֹסִי, הָא דְכֻתִּיב**

בְּפִנְחָס הִנְנִי נֹתֵן לוֹ אֶת בְּרִיתִי שְׁלוֹם. שָׁלוֹם מִמְּלֶאךָ

הַמּוֹת, דְּלֹא שְׁלִיט בִּיהּ לְעֵלְמִין, וְלֹא אֶתְדִן בְּדִינוֹי ואמר

רבי יוסי שזהו מש"כ בפנחס 'הנני נותן לו את בריתי שלום', דהיינו שיהיה לו שלום ממלאך

המוות שהוא לא ישלוט בו לעולמים מאחר שפנחס היה אחוז ביסוד הנקרא חי העולמים

ומשום כך לא יכל לשלוט בו מלאך המוות, וכן הוא לא יכל לדון אותו בדיניו שהם צער

המיתה. **וְאִי תִימָא דְלֹא מִית** ואם תאמר שבגלל זה לא מת פנחס כלל.

וְדָאִי לֹא מִית כְּשָׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא, וְאוּרִיד יוֹמִין עַל כָּל

בְּנֵי דְרָא זה אינו כי הרי ודאי פנחס הסתלק מהעולם אלא שלא היתה מיתתו כשאר

בני העולם, מאחר שלא שלט בו מלאך המוות והוא לא טעם את טעם מרירות המיתה אלא

הוא עוד זכה להאריך ימים יותר מכל בני דורו, **בְּגִין דְּבִהְיֵי בְרִית עֲלָאָה**

אַחִיד, וְכֹד אֶסְתַּלַּק מִעֲלָמָא, בְּתִיאֻבְתָּא עֲלָאָה

וּבְדְבִיקוּתִיהּ שְׁפִירָא אֶסְתַּלַּק מִשָּׂאָר בְּנֵי עֲלָמָא מאחר

שהוא היה אחוז בזו הברית העליונה של היסוד ומשום כך בעת הסתלקותו מהעולם הוא

עלה והסתלק בסערה השמימה בחשק עליון ובדבקות נאה יותר משאר בני העולם.

ממצרים הם ששים ריבוא שורשים וכל שורש שורש גדול הוא כלל כמה נשמות ומשום כך

כולל כמה נשמות ואז נמצא שפנחס שהיה הוא נרשם במנין ששים ריבוא יוצאי מצרים.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000